

[Udenrigsministeren.]
 gældende Lande, som under Landets almindelige Toldforhandlinger har deltaget i Arbejdet i Ministerium og Udvalg, dels ogsaa gennem Repræsentanter for de vedkommende Erhverv. Naar det ærede Medlem talte om, at det maatte komme nedenfra og indefra, pegede han derved paa de store Karteller og den Virksomhed for Europas Nyorganisering paa dette Omraade, som de udfolder. Jeg skal ikke bestride Betydningen deraf. Men om man just kan paastaa, at den Virksomhed, der udfoldes af Kartellerne, kommer nedefra, er jo et andet Spørgsmaal. Givet er det, at disse store Sammenslutninger kan faa en meget vidtrækkende Betydning paa dette Omraade, men det er vel ogsaa sikkert, at den Indflydelse, de kommer til at øve, ikke i saa stort Omfang, som man kunde ønske, af sig selv vil blive præget af de samfundsmæssige, vel ikke en Gang af de rent nationale Hensyn, men i mangfoldige Tilfælde faar et Præg af den Særinteresse, som netop disse mægtige økonomiske Sammenslutninger har, og overfor hvilken der ikke foreløbig findes tilstrækkelige Baand og tilstrækkeligt Tilsyn og Garanti fra de politiske Myndigheders Side.

Det ærede Medlem duede ellers i første Række ved, at Danmark ved at komme i den Gruppe af Stater, til hvilken det hører, var kommet til at staa særlig uheldigt. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem, havde han opfattet det saaledes, at det var Folkeforbundet, der ligesom havde anbragt Danmark i denne Gruppe i Modsætning til Sverige. Det er ikke helt rigtigt, idet Forholdet er det, at hvert af Landene selv har haft Ret til at vælge den Gruppe, i hvilken det vilde stille sig. Danmark har valgt denne Gruppe og efter min Mening med god Grund, fordi den svarer til hele det Standpunkt, som vi staa paa i alle disse toldpolitiske Forhold. Naar Sverige har valgt den anden Gruppe, har jeg allerede før angivet den ganske særegne toldpolitiske Situation og den dertil knyttede politiske Strid i Sverige, som danner Baggrunden for dette Skridt, om hvilket jeg kun kan sige, at jeg i samme Grad som det ærede Medlem beklager, at de nordiske Stater ikke er kommet til at staa i samme Gruppe ved denne Lejlig-

hed, men dette var der jo for vort Vedkommende ingen Mulighed for at ændre.

Det ærede Medlem mente, at man ved at stille sig i denne Gruppe blev ligesom vaabenløs, saa vidt jeg forstod ham, overfor stærkt væbnede Modstandere, men jeg maa tilstaa, at naar han skulde understrege denne Vaabenløshed, forstod jeg det saaledes, at han kun kunde tilvejebringe den ved at tage den Stormagt, som staa i denne Gruppe, ud af den og ved at se bort fra den mindre Magt, der, med et betydeligt Kolonirige som Baggrund, men-tes at staa økonomisk stærkere end vi. Men vil det saa ikke med andre Ord sige, at dette, om man er vaabenløs eller ikke vaabenløs, i denne Sammenhæng aldeles ikke beror paa, om man staa i den ene eller i den anden af de to Grupper, men paa det ganske simple, hvilken økonomisk Magt man staa med. Det ærede Medlem fører jo England over i de stærke Magters Gruppe, hvor det utvivlsomt ogsaa staa, til Trods for at England ikke paa nogen som helst Maade efter Reglerne i denne Aftale kommer til at staa anderledes end vi. Og jeg bør maaske tilføje, at naar Danmark har ført denne efter det ærede Medlems Mening ukloge Politik paa hele dette Toldomraade, kan det dog ikke nægtes, hvad jeg havde Lejlighed til at understrege før, at Danmark, hvad enten det nu er paa Grund af sin Toldpolitik eller paa Trods af den, har opnaaet at faa en af de gunstigste økonomiske Stillinger, noget Land i Europa har, og at vi navnlig er naaet til det samme som England og Holland, at vi har den højeste Lefevod for den jævne Befolkning og den laveste Dødelighed, der i det hele taget forekommer indenfor de europæiske Staters Kreds.

I øvrigt lagde det ærede Medlem Vægt paa Forhandlingerne i Traktatkommissionen. Jeg skal naturligvis ikke fordybe mig i disse; hvis der skal føres en Forhandling derom, vil det være naturligere, at den føres med Deltagere i Traktatkommissionens Forhandlinger. Men jeg tror dog, at det ærede Medlem skyder meget over Maalet, naar han vil bibringe det høje Ting og Offentligheden det Indtryk, at man ved at slutte sig til denne Aftale om Toldvaabenhvile slaar en Streg over det Resultat, som Traktatkommissionen